

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2879/05
01.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Milomira Nikolića, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužioca Republike Srbije - Republičke direkcije za imovinu koju zastupa RJP, protiv tužene JP "Direkcije za građevinsko zemljište i puteve" iz OO i AA, radi poništaja ugovora, odlučujući o reviziji drugotuzenog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž. 1095/04 od 20.12.2004. godine, u sednici održanoj 1.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija drugotuzenog AA izjavljena protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž. 1095/04 od 20.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Surdulici P.445/02 od 16.10.2003. godine, stavom prvim izreke, usvojen je tužbeni zahtev pa je utvrđeno da je ništav ugovor o zakupu zaključen 18.3.2002. godine između tužene JP "Direkcije za građevinsko zemljište i puteve" iz OO kao zakupodavca i tuženog AA kao zakupca. Stavom drugim izreke, obavezan je drugotuzeni da preda u posed tužiocu stan koji se nalazi na kat.parc.br. __ KO __ ispražnjen od svih lica i stvari. Stavom trećim izreke tuženi JP "Direkcija za građevinsko zemljište i puteve" iz OO i AA su obavezani da na ime troškova parničnog postupka isplate tužiocu 18.000,00 dinara.

Odlučujući o žalbi drugotuzenog Okružni sud u Vranju je presudom Gž. 1095/04 od 20.12.2004. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude drugotuzeni je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu čl. 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitnih povreda iz čl. 354. st. 2. tač. 14. i čl. 354. st. 1. u vezi čl. 375. st. 1. ZPP-a, na koju u reviziji ukazuje drugotuzeni. Naime, nižestepene presude sadrže jasne razloge o odlučnim činjenicama a drugostepeni sud je ocenio sve žalbene navode koji su od odlučnog značaja i označio razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Tokom postupka je utvrđeno da je pravosnažnim rešenjem od 9.10.2000. godine odbijen predlog ovde drugotuzenog kao predlagača, za donošenje rešenja koje zamenjuje ugovor o otkupu stana BB na kome pravo raspolaganja ima Opština Surdulica a to je ovde sporni stan, odnosno stan na koji se odnosi predmetni ugovor čiji se poništaj traži. Predlog je odbijen jer nisu bili ispunjeni uslovi iz čl. 16. Zakona o stanovanju. Drugotuzeni dakle predlagač nije posedovao rešenje o dodeli stana niti ugovor o korišćenju stana. Predmetni ugovor zaključen je 18.3.2002. godine, zakupac je lice u penziji a u stan se uselio kao radnik "VV" gde je dobio svojevremeno službeni stan koji je menjao za ovde sporni stan čiji je vlasnik Opština Surdulica.

Kako je tužilac lice koje kao zakupac predmetnog stana nije zaposlen u državnom organu ili organizaciji shodno odredbama čl. 9. Zakona o sredstvima u svojini RS u vezi čl. 103. ZOO, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su zaključili da je ništav predmetni ugovor o zakupu stana te su obavezali drugotuzenog na iseljenje iz stana.

Neosnovano se revizijom ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava obzirom da je i pored znatnih ulaganja u povećanje vrednosti stana drugotuzeni obavezan na iseljenje.

Kako je tokom postupka utvrđeno da predmetni ugovor nije zaključen između ovlašćenih lica shodno odredbama čl. 9. Zakona o sredstvima u svojini RS, tužilac po osnovu povećanja vrednosti stana na osnovu sopstvenih ulaganja može istaći samo obligaciono pravni zahtev prema nosiocu prava raspolaganja odnosno vlasniku stana.

Ostale navode revizije kojima se na posredan ili neposredan način pobija ocena dokaza ili utvrđeno činjenično stanje, Vrhovni sud nije ispitivao budući da se činjenično stanje u smislu čl. 385. st. 3. ZPP-a revizijom i ne može pobijati.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu čl. 393. ZPP-a u vezi čl. 491. ZPP-a ("Službeni glasnik RS", br.125/04) odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd